

اعلامیه بمناسبت فرا رسیدن عاشورا

اندوه بزرگی که در ظهر عاشورا بر قلب مبارک سیدالشهداء سایه گسترده بود غم شهید شدن فرزندان، برادران، برادر زادگان و اصحاب عزیزش نبوده اندوه تاراج اموال و اسارت زن و فرزند نبوده غم جان هم نمی خورد و بر مصائب دلخراش بازماندگانش بسیار اندوه نمی برد مسلمانان جملگی به ویژه حضرتش که شاگرد دانای مکتب محمدی (ص) بوده به سنت اسلامی عادت کرده بودند که با جان و مال و زن و فرزند و تجارت و آسایش و همه نعمات در راه خدا و در راه گسترش آئین الهی و استقرار نظم اسلامی بکوشند و همه را نثار راه حق نمایند. نه، هرگز از این حیث آنچنان اندوهگین نبود. غم بزرگی که جانش را می فرسود غم اسلام بود. اسلامی که او و پدر بزرگوار و جد اکرمش (ص) و شهدای بدر و احد و حنین و..... همه چیزشان را در راه اعتلاء کلمه اش فدا کرده بودند. در آن دقایق تیره و جانفرسا که ارتش یزید آخرین سرباز اسلام را از دم تیغ می گذراند آخرین مدافع اسلام از جهان می رود... که باید انسانیت را با فضیلت و تقوا و ایثار و شجاعت بپرورد. در زیر رژیم دیکتاتوری سیاه یزید و همدستانش متروک می ماند. برادران مسلمانش اسیر ارتش یزید و محکوم حکم جابرانه اش می شوند و اصول تعالیم و قوانین اسلام زیر پای حکام خائن بنی امیه لگدمال می گردد.

این اندوه بزرگ بود که قلب پر عطفش را سخت می فشرد و همه غمهای او را بدست فراموشی می سپرد.

مسلمانان، شاگردانان مکتب حسینی (ع)

آیا در این عاشورا باز آن دقایق با اندوه بزرگ و جانفرسایش فرا نرسیده است؟ باز هم اسلام آن گوهر والائی که همه شهدای تاریخ امت محمدی (ص)... خون خود را در راهش باخته اند و غربت و مصیبتی سخت نیفتاده است صدق رسول الله: بدء الاسلام غریبا و سيعود غریبا - روزی فرا می رسد که اسلام بار دیگر غریب و بی یاور گردد.

امروز همان روز است شما بیایید دست بدست هم دهیم همچون زنجیری پولادین پشتیبان یکدیگر باشیم و بسان بنیانی مرصوص با دشمن اسلان روبرو شویم

مبارزه کنیم و در جهاد شورانگیز خود داد اسلام را از جباران و حامیان استعمارگیشان بستانیم.

بپاخیزید

نهضت آزادی ایران

سال ۴۲